

Asker FÄ±kralarÄ± > KÄœÄ±ÄœK YILDIZIN SON BALADI

Samanyolu, ÄŒobanÄ±n peÄYinden giden bir sÄ¼rÄ¼ gibi, gÄ¶ÄYÄ¼n yamacÄ±na tÄ±rmanÄ±yordu. SÄ¼rÄ¼deki en kÄ¼ÄŒÄ¼klerden bir, bu gÄ¼mÄ¼ÄYi dÄ¶ngÄ¼den ve dinginlikten Ä¶teye geÄŒmeyen yolculuklardan bÄ±kmÄ±ÄYtÄ± artÄ±k. Huzursuzdu. SÄ±kÄ±ntÄ±nÄ±n tÄ±rnaklarÄ±, biryerlerini sÄ¼rekli kanatÄ±yordu. Ä°ÄYte bÄ¶yle bir gÄ¶kgÄ¼nÄ¼nde, sÄ¼rÄ¼den sessizce ayrÄ±ldÄ±. Evinden kaÄŒan kÄ±sa pantolonlu afacan bir coÄŒuÄYä benziyordu kÄ¼ÄŒÄ¼k yÄ±ldÄ±z. Ä°pinden kopmuÄY kÄ¼ÄŒÄ¼k bir uÄŒurtma gibiydi. Hoplaya zÄ±playa uzaklaÄYtÄ± sÄ¼rÄ¼den. BoÄYluÄYü ve birbaÄYÄ±nalÄ±ÄYÄ± duyumsadÄ± birdenbire. ArkadaÄYlarÄ±ndan Ä¶ÄYrendiÄYi bir evren tÄ¼rkÄ¼sÄ¼nÄ¼ mÄ±rÄ±ldanmaya baÄYladÄ±. Bir yandan da ayrÄ±ldÄ±ÄYÄ± sÄ¼rÄ¼nÄ¼n, bÄ¼tÄ¼n bir Ä¶mÄ¼r, evrenin kÄ±yÄ±sÄ±nda yaÄYamaya nasÄ±l katlandÄ±ÄYÄ±nÄ± merak ediyordu. ÄzaÄYtÄ± kaldÄ± bu iÄYe. YÄ±ldÄ±z aklÄ±nÄ±n hayalsiz olabileceÄYine inanmak istemiyordu. Sonra unuttu bÄ¼tÄ¼n bunlarÄ±. GeleceÄYi geÄŒmiÄYi ve her ÄYeyi...Ve ÄYÄ¶yle dÄ¼ÄYÄ¼ndÄ¼ kÄ¼ÄŒÄ¼k yÄ±ldÄ±z:

Evren

yalnÄ±zlkÄ±ktan da kÄ¼ÄŒÄ¼kmÄ¼ÄY

DÄ¼ÄYlermiÄY asÄ±l sonsuz olan

Zaman, kar kristalleri gibi ayaÄYÄ±na batsa da, yolculuk duygusunun esrikliÄYi gizemli bir tada dÄ¶nÄ¼ÄYÄ¼yordu gittikÄŒe. SaklÄ± vadileri keÄYfetti kÄ¼ÄŒÄ¼k yÄ±ldÄ±z, karadeliklerde dolaÄYtÄ±. AteÄYarabalarÄ±na binip manyetik rÄ¼zgarlar denizine indi. BaÄYÄ±na belalar aÄŒmada gittikÄŒe ustalaÄYÄ±yordu artÄ±k. Kendine yÄ¶nelmiÄY bir tehdit gibiydi. Asteroidlerin meteor yaÄYmurlarÄ±na uÄYramÄ±ÄY bedenleri delik deÄYikti. "Ä-lÄ¼m" dedi kÄ¼ÄŒÄ¼k yÄ±ldÄ±z,

"Ä¶lÄ¼m beni cirkinleÄYtirmeden yok olma yollarÄ±nÄ± Ä¶ÄYrenmeliyim". Sonra Ä¶teki galaksilerin uÄYuldayan rÄ¼zgarlarÄ±na yÄ¶neldi. Nebulalar arasÄ±ndan kayarken bir yandanda tÄ¼rkÄ¼ler sÄ¶ylÄ¼yordu, yÄ±ldÄ±z tÄ¼rkÄ¼leri.

Evren

umutlarda da kÄ¼ÄŒÄ¼kmÄ¼ÄY

Mutsuzluk daha bÄ¼yÄ¼kmÄ¼ÄY meÄYer

KÄ¼ÄŞÄ¼k yÄ±ldÄ±z, sÄ±nmÄ¼Ä yÄ±ldÄ±zlar arasÄ±ndan geÄŒerken, terkkettiÄyi sÄ¼rÄ¼yÄ¼ anÄ±msadÄ± bir ara. ArkadaŒylarÄ±nÄ±, Ä±ÄyÄ±kÄ±ÄyÄ±Äya neÄyeli dostlarÄ±nÄ± dÄ¼ÄyÄ¼ndÄ¼. BÄ¼yÄ¼cÄ¼leri, bilicileri anÄ±msadÄ±. DÄ±nse Ä±mrÄ¼ uzayacak, hÄ±zla yitirdiÄyi Ä±ÄyÄ±ÄyÄ±nÄ± yenileyebilecekti belki. Ama oraya dÄ±nmeyi bir kez bile aklÄ±ndan geÄŒirmedi. IÄyÄ±ÄyÄ±nÄ±n, elmas tozlarÄ± gibi bedeninden dÄ¼kÄ¼lmesine aldÄ±rmadÄ±. Ä±tevrenini kendisi yaratmalÄ±, kendisi yok etmeliydi. O hiÄŒbir zaman sÄ±nmÄ¼Ä yÄ±ldÄ±zlar mezarÄ±ÄyÄ±na gÄ±mÄ¼lmeyecekti. gerektiÄyinde kÄ¼l olup savuracaktÄ± kendini. DiÄyer yanda samanyolu kÄ¼ÄŞÄ¼k yÄ±ldÄ±zÄ±n kaybolduÄyunu yÄ¼zlerce Ä±ÄyÄ±k yÄ±ldÄ± sonra ayrÄ±msadÄ±. Ama binlerce Ä±ÄyÄ±k yÄ±ldÄ±nda aÄŒtÄ±ÄyÄ± keÄŒi yolundan ÄŒÄ±kÄ±p ta onu aramaya yanaŒmadÄ±. Ä°mkansÄ±zÄ± denemeye kalkmÄ±ÄytÄ± o:

Evren

Sekizinci renye sarÄ±nan

MetaforlarmÄ±Ä meÄyer

KaranlÄ±k bÄ±lgelerden geÄŒiyordu kÄ¼ÄŞÄ¼k yÄ±ldÄ±z, bir ateÄy bÄ±lceÄyi kadar kendine yakÄ±n, bir okadar kendine uzaktÄ±. Kendini evrenin Ä±teki kÄ±yÄ±larÄ±na sÄ¼rÄ¼kledi sonra. YÄ±ldÄ±zlarÄ±n dÄ¼Äy kurdurucu olduklarÄ±nÄ± ama artÄ±k dÄ¼Äy de kurmalarÄ± gerektiÄyini duyumsadÄ±. YÄ±ldÄ±zlarÄ±n da Ä¼topyalarÄ± olmalÄ±ydÄ±. Ama bir yandan tÄ¼keniyordu kÄ¼ÄŞÄ¼k yÄ±ldÄ±z. HÄ±zla, Ä±ÄyÄ±k hÄ±zÄ±yla tÄ¼keniyordu. Karadelikler onu yutabilir, sÄ±nmÄ¼Ä gezegenler kendine ÄŒekebilirlerdi. BÄ¼yÄ¼kbÄ¼yÄ¼klerinin masallarÄ±ndaki gibi tehlikeler ortasÄ±nda kalabilirdi. Umurunda bile deÄyildi bÄ¼tÄ¼n bunlar. YaÄyÄ±yordu, Ä±lÄ¼mÄ¼ydÄ¼ ve firariydi, hepsi bu...

Evren

hiÄŒlik'ten de kÄ¼ÄŞÄ¼kmÄ¼Ä meÄyer

YaÄyamÄ± ve Ä±lÄ¼mÄ¼ ezberleyecek kadarmÄ±Äy

Sonra bir Ä±ÄyÄ±k yÄ±ldÄ±nda, yÄ±rtÄ±lmÄ±Äy ozon tabakasÄ±nÄ±n altÄ±nda DÄ¼nya'yÄ± gÄ±rdÄ¼. Ä°nsanlar, ÄŒamur iÄŒindeki larvalara benziyorlardÄ±. KÄ¼ÄŞÄ¼k yÄ±ldÄ±z deHÄyetle baktÄ± aÄyÄyÄ±ya. Ä°Äyete tam o an ayaÄyÄ± bir meteora takÄ±ldÄ± ve kaymaya baÄyladÄ±. DÄ¼ÄyÄ¼yordu. TutunabileceÄyi birÄyey yoktu evrende. Tutunmak ta istemiyordu zaten... IÄyÄ±ÄyÄ± ve kendine veda etmenin vakti gelmiÄyti. "VedanÄ±n anlamÄ± ne" diye dÄ¼ÄyÄ¼ndÄ¼ sonra. AnlamsÄ±zdÄ±. DÄ¼nya'ya inme duygusunun bir

biÅŒimiydi veda. Son ÅŒabasÄ±nÄ± aÅŒyaÅŒÄ±daki DÄ¼nya kirliliÄŒine dÄ¼ÄŒmemek iÅŒin
harcadÄ± ve kÄ±lpayÄ± kurtuldu bundan.

Evren

KÄ¼ÅŒÄ¼k bir okyanusmuÄŒ meÄŒer

KÄ±yÄ±sÄ±nda yelkenliler batan

Kendini gÄŒk uÅŒurumuna bÄ±rakÄ±rken kÄ¼ÅŒÄ¼k yÄ±ldÄ±zÄ±n son baladÄ± ÄŒu oldu:

D Ä¼ ÄŒ Ä¼ yorum

I

to z la ÄŒ a r a k

d

Ä¼

ÄŒ

I Ä¼

y

o

r

u

m

t o

z l

a

Åÿ a

r

a k

y a

Ã¼ n o l

D m a s Ä±

n

da!

Ahmet TELLÄ°

fikracenneti.com